

Kékfestő utca

A Testvérhegyen futó Kékfestő utca is egyike azoknak a hegyvidéki közterületnek, amely egy valamikori mesterségről kapta a nevét. Óbuda hajdanán országszerte ismert volt egészen kiváló minőségű kékfestett textilanyagairól, amelyeket a XVIII. század második felétől, az uradalomba költöző mesterek honosítottak meg.

Goldberger Ferenc 1784-ben, Spitzer Gerzson 1826-ban alapított kékfestő üzemet a Lajos utcában, Finály Simon pedig 1825-ben hozta létre saját kis üzemét a Bécsi úton. Ez utóbbi vállalkozás helyén (a Táborhegyi út találkozásánál álló Vámházzal szemben, nagyjából a DIEGO épületétől délre), még az 1940-es években is működött Kemény Zoltán és Kemény Lajos testvérek ilyen jellegű vállalkozása, később az Óbudai Fehéritő-, Festő-, Impregnálógyár, majd 1958-tól a Magyar Selyemipari Vállalat Selyemkikészítő Gyára.

1. kép - Goldberger gyár, Óbudán

A gyár 1908-ban.

2. kép - Textilgyár Óbudán (Forrás: Óbudai Múzeum)

A mesésen szép szöveteket bonyolult gyártás folyamán indigóval festik meg (előtte különböző dűcből készült mintákkal díszítik), majd alaposan kimossák. Egy időben ezért Óbudán valóban kék volt a Duna. A helyi és a környékbeli sváb lakosság leggyakrabban használt ruhaalapanyaga volt, leginkább ilyen textiltől öltözködtek.

A levéltári anyagok alapján (telek- és birtoklapok, 1944. évi légifotó, térképek, helyrajzszám) világosan kiderül, hogy a mostani Kékfestő utca területen sokáig szántók, szőlőföldek, kertek feküdtek. A mezőgazdaság visszaszorulásával és a Hegyvidék egyre intenzívebb benépesedésével párhuzamosan alakítottak ki új utcákat. Cikkünk főszereplője 1970-től viseli nevét, egyes források szerint (Budapest teljes utcanév lexikonja; 1998) a közeli textilüzem okán.

Az üzem.

Igaz, működött egy kékfestő üzem a Bécsi úton melyet testvérek üzemeltettek. Az igaz, hogy az utca szomszédságában téglagyár működött, a legközelebbi textilgyár a már említett Finály féle üzem volt. A Kékfestő utca mindennapos funkcióján túl, kedve emléket állít az egykori, Óbudára oly jellemző szép mesterségnek.

3. kép - a kékfestő imája (Forrás: Parókia)

(Horváth Péter)